

ΑΠΕ-ΜΠΕ

Συγκινητική ιστορία : Ελληνίδα χάρισε ζωή σε έναν Ιταλό με ‘δεσμό αίματος’

[news247](#) 25 Απριλίου 2021 12:52

Το πιο ευχάριστο μήνυμα για τον "γιο" της που δεν έχει δει ποτέ έλαβε η Ιωάννα Λάγκα. Ένα μήνυμα που περίμενε επί δύο χρόνια. Όλα όσα πρέπει να γνωρίζετε για τη διαδικασία δωρεάς αιμοποιητικών κυττάρων.

«Είναι υγιής», τής είπαν στο τηλέφωνο. Για την Ιωάννα Λάγκα ήταν ένα μήνυμα που το περίμενε δυο χρόνια. Και ήταν το πιο ευχάριστο μήνυμα για τον «γιο» της, που όμως δεν έχει δει ποτέ. Έναν γιο που δεν τον γέννησε, δεν τον γνώρισε και δεν ξέρε καν το όνομά του. Έναν 25χρονο, σήμερα, [Ιταλό](#), ο οποίος, η τύχη το 'φερε, να γίνει «γιος» της μέσω «δεσμού αίματος».

Η Ιωάννα Λάγκα ήταν η μοναδική ανάμεσα σε 30.000.000 ανθρώπους που μπορούσε με τα αιμοποιητικά της κύτταρα να σώσει από τη λευχαιμία το παιδί αυτό. Από το 2017 που έδωσε το μόσχευμα, κάθε χρόνο, Απρίλιο μήνα, της τηλεφωνούσαν

και το μόνο που της έλεγαν ήταν ότι ο νεαρός Ιταλός είναι εν ζωή. Πέρσι, λόγω πανδημίας, δεν είχε κανένα νέο του. Και φέτος, πριν από λίγες μέρες, της τηλεφώνησαν και της είπαν ότι είναι υγιής, δίνοντάς της τη μεγαλύτερη χαρά των ημερών. Η Ιωάννα Λάγκα είναι δασκάλα, μητέρα δυο παιδιών που γέννησε η ίδια και από το 2017 «μητέρα» και του «Τζουζέπε», όπως η ίδια ονόμασε τον νεαρό Ιταλό, τον οποίο μπορεί να μην γέννησε αλλά τον αναγέννησε με το μόσχευμα που έδωσε. Με αφορμή αυτό το ευχάριστο νέο, η κ. Λάγκα αφηγήθηκε στο Αθηναϊκό/Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων την εμπειρία της, προτρέποντας τους πολίτες να ενημερωθούν για τη δωρεά αιμοποιητικών κυττάρων και να πάρουν την απόφαση να γίνουν εθελοντές δωρητές μυελού των οστών.

Όλα ξεκίνησαν το 2016, όταν η κόρη ενός συμμαθητή της από το Δημοτικό αρρώστησε από λευχαιμία και έπρεπε να βρεθεί μόσχευμα για να σωθεί η ζωή της. Η οικογένεια του κοριτσιού απευθύνθηκε στο Σύλλογο Εθελοντών Αιμοδοτών Κοζάνης, ο οποίος διοργάνωσε μια δράση για συλλογή δειγμάτων σάλιου σε ένα κατάστημα κοντά στο γήπεδο του ΠΑΟΚ.

«Μαθαίνοντας για τη συγκεκριμένη δράση έσπευσα για να δώσω κι εγώ δείγμα σάλιου για να βοηθηθεί η κοπέλα. Δεν μπόρεσα να φανώ χρήσιμη στην κόρη του συμμαθητή μου. Για εκείνη βρέθηκε από κάποιον άλλον μόσχευμα- νομίζω από το εξωτερικό. Αλλά, μετά από ενάμιση χρόνο περίπου, έλαβα ένα τηλεφώνημα από το Κέντρο Ενημέρωσης και προσέλκυσης εθελοντών Δοτών Μυελού των Οστών του Πανεπιστημίου Πατρών, το ΚΕΔΜΟΠ, που με ενημέρωσαν ότι βρέθηκε μοναδική συμβατή σε ποσοστό 90%, μέσα σε 30.000.000 δείγματα, με έναν νεαρό ασθενή από την Ιταλία. Με ρώτησαν αν δέχομαι να συνεχίσω τη διαδικασία και να δώσω το μόσχευμα, εφόσον οι απαιτούμενες εξετάσεις δείξουν ότι είμαι υγιής. Φυσικά, χωρίς δεύτερη σκέψη και με μεγάλη χαρά και συγκίνηση, έγινε η προετοιμασία και στις 10 Οκτωβρίου 2017 έγινε η λήψη των αιμοποιητικών κυττάρων στο νοσοκομείο Παπανικολάου», αφηγείται η κ. Λάγκα.

Η διαδικασία δεν είναι επώδυνη

Στο Νοσοκομείο, όπου πήγε να δώσει αιμοποιητικά κύτταρα, τη συνόδευσαν τα παιδιά της για να δουν από κοντά και να σιγουρευτούν ότι δεν είναι κάτι επώδυνο, επικίνδυνο και δύσκολο. «Τα έβλεπα που κοιτούσαν με περιέργεια τα μηχανήματα που φυγοκέντριζαν το αίμα που έφευγε από το χέρι μου και αφού κρατούσαν μέσα σε σακουλάκι μόνο τα απαραίτητα για τον λήπτη κύτταρα επέστρεφαν τα υπόλοιπα στοιχεία του αίματος από το άλλο χέρι στον οργανισμό μου. Με ρωτούσαν συνέχεια πώς νιώθω, αν πονάω. Ήμουν μια χαρά. Χαρούμενη και συγκινημένη. Ούτε λόγος ότι εκείνη την μέρα θα πήγαιναν στο σχολείο τους. Ήταν πολύ ενθουσιασμένα που η μαμά τους θα έδινε μόσχευμα για να σωθεί μια ανθρώπινη ζωή. Η όλη διαδικασία κράτησε περίπου 2,5 ώρες και κατόπιν επιστρέψαμε με το αυτοκίνητο σπίτι. Αισθανόμουν υπέροχα. Καμία ζάλη, κανένας πόνος, καμία απολύτως ενόχληση. Ένιωθα ότι ήταν το καλύτερο δώρο που μου έκανε ο Θεός, να βοηθήσω ένα νέο παιδί να ξαναχαμογελάσει γεμάτο υγεία. Όλοι μου έλεγαν συγχαρητήρια για την πράξη μου. Για μένα, όμως, ο μεγάλος ήρωας είναι ο νεαρός λήπτης. Εγώ τον βάφτισα "Τζουζέπε". Δεν γνωρίζω το όνομά του, ούτε κάτι γι αυτόν. Αυτός είναι που έδωσε τη μάχη και βγήκε νικητής. Αυτός πέρασε ώρες αγωνίας και παρακαλούσε το Θεό να δεχτεί το μόσχευμα ο οργανισμός του, ώστε να αρχίσει να δουλεύει και να τον κάνει ξανά υγιή και δυνατό. Αυτό που έκανα εγώ ήταν το εύκολο κομμάτι του θέματος και τελείωσε μέσα σε λίγες ώρες. Εκείνος έπρεπε να είναι δυνατός και να υπερβεί τα εμπόδια που θα παρουσιάζονταν σε όλη τη διάρκεια της θεραπείας που θα ακολουθούσε. Και τα κατάφερε!».

Ο «Τζουζέπε» τα κατάφερε

«Τον Απρίλιο του 2018 πήρα το πρώτο τηλεφώνημα από το ΚΕΔΜΟΠ ότι ο λήπτης του μοσχεύματος ήταν εν ζωή. Μόνο αυτό και τίποτε άλλο!», συνεχίζει η κ. Λιάγκα και προσθέτει: «Τον Απρίλιο του 2019 ήρθε το δεύτερο τηλεφώνημα. Ο λήπτης

είναι εν ζωή! Τον Απρίλιο του 2020 δεν πήρα κανένα τηλεφώνημα. Τα μεγάλα προβλήματα της Ιταλίας με τον [κορονοϊό](#) δεν επέτρεψαν μάλλον να γίνει η ειδοποίηση. Και πριν λίγες μέρες ήρθε το τρίτο τηλεφώνημα που με ενημέρωσαν ότι αυτή τη στιγμή ο λήπτης του μοσχεύματος είναι υγιής. Απερίγραπτη η χαρά μου! Επιτέλους μέσα στον εγκλεισμό και ένα χαρούμενο νέο! Αρκετή μαυρίλα υπήρχε στη ζωή μας με όσα συμβαίνουν γύρω μας. Ο "Τζουζέπε" μου τα κατάφερε! Είναι καλά και ίσως σύντομα να συναντηθούμε. Το εύχομαι. Είναι για μένα το τρίτο μου παιδί. Αυτό που δεν γέννησα αλλά το βοήθησα να ξαναγεννηθεί! Αν μου δινόταν ξανά η ευκαιρία, σίγουρα θα το ξαναέκανα. Χωρίς κανέναν ενδοιασμό. Νιώθεις ότι με την πράξη αυτή γίνεσαι ΑΝΘΡΩΠΟΣ. Δεν μετριέται με χρήματα. Μόνο με συναισθήματα. Κι εγώ νιώθω πλούσια!».

Ο καθένας, εφόσον είναι υγιής, μπορεί να γίνει δότης

«Ο καθένας μας, από τη στιγμή που ενηλικιώνεται και είναι υγιής, μπορεί να γίνει εθελοντής δότης μυελού των οστών. Το δείγμα σάλιου που παίρνεται με μια μπατονέτα είναι αρκετό για να γίνουν τα απαραίτητα τεστ, να καταγραφεί το δείγμα, και να μπει στην παγκόσμια δεξαμενή δειγμάτων. Από εκεί και πέρα, αν γίνει ταυτοποίηση με κάποιον λήπτη σου τηλεφωνούν και ξεκινά η διαδικασία. Εύχομαι πραγματικά, όσοι δεν ξέρουν για τη δωρεά αιμοποιητικών κυττάρων να ενημερωθούν και να πάρουν την απόφαση να γίνουν εθελοντές δωρητές μυελού των οστών. Δεν υπάρχει καμία παρενέργεια, απεναντίας η χαρά και η ευτυχία που νιώθεις, όταν γίνεσαι τόσο χρήσιμος σε κάποιον που κινδυνεύει να χάσει τη ζωή του, δίνει και σε σένα δύναμη να αντιμετωπίσεις όποια δυσκολία στη ζωή», καταλήγει η κ. Λάγκα.